

[Landbrugsministeren.]

Dele af Landet, lige meget hvor det er. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at naar 90 pCt. af samtlige Kreaturbesætninger indenfor een eller flere Mejerikredse er tuberkulosefri, kan Landbrugsministeren, efter Indstilling af disse, paabyde, at de øvrige Besætninger tuberkulinprøves paa Statens Regning, og at de reagerende Dyr efter Udløbet af en af de paagældende Mejerier fastsat Frist nedslaaes ved offentlig Foranstaltning. Det dermed forbundne Tab, hvorved forstaaes Forskellen mellem Salgsverdi og Brugsværdi, godtgøres med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af den eller de paagældende Mejerikredse. Det er en Bestemmelse, som ogsaa kan medføre, at man ude omkring i de øvrige Dele af Landet kan faa gennemført den mest effektive Udryddelse af Tuberkulosen, selv om der er nogle, der stiller sig uvilligt overfor disse Bekæmpelsesmetoder.

I § 7 ændres det Beløb paa 50 Kr., som nu kan udbetales, naar et Dyr nedslaaes ved offentlig Foranstaltning, fordi det lider af smittefarlig Tuberkulose, til 30 Kr. De lave Priser, som vi har for Øjeblikket paa den Slags Kreaturer, viser sig nu at friste enkelte til Indkøb af saadanne Dyr til Priser, som ligger betydeligt under 50 Kr., for derigennem at faa en Fortjeneste ved, at disse Dyr saa slaas ned ved Statens Foranstaltning, og for at modvirke denne Spekulation foreslaas det derfor nu, at Beløbet sættes ned, saaledes som jeg har nævnt, fra 50 Kr. til 30 Kr.

I § 8 foreslaas det at lovfæste den Praksis, som allerede er indført i Avlscentrer for Svin, at der foretages Tuberkulinprøve mindst een Gang hvert Aar i disse Centrer.

Bødebestemmelser o. lign., som ogsaa foreslaas i Lovforslaget, svarer til, hvad der gælder for lignende Love.

Det er efter mit Skøn en Række vigtige Bestemmelser, som her foreslaas, og som jeg tror det vil have Betydning at faa gennemført. Det er jo nødvendigt, at man for Øjeblikket søger at faa gennemført i Praksis alt, hvad der kan fastholde vor Stilling og forbedre vor Produktion og Rentabiliteten i Landbruget, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, er *Forslag til Lov om Mælkekontrol*. Der er hidtil af forskellige Faktorer her i Landet udført et betydeligt Arbejde for Fremstilling af Mejeriprodukter af den fineste Kvalitet, og dette Arbejde

har medført, at vore Produkter omkring paa Verdensmarkedet har opnaaet Overpriser i Forhold til vore Konkurrenters Produkter. Men det er jo givet, at et saadant Arbejde aldrig kan standses, for det vil betyde, at disse Overpriser ikke vil kunne opretholdes, og derfor maa vi stadig fortsætte dette Arbejde.

Lovforslaget gaar ud paa at søge at fremme Interessen for en Forbedring af Staldhygiejnen her i Landet og at forebygge Levering af Mælk fra syge Kreaturer eller Mælk, der indeholder sygelige Sekreter. Det vil altsaa sige, at Lovforslaget gaar ud paa at fremme Landboernes Interesse og Arbejde for at faa en Forbedring af vore Mejeriprodukter. Det er ikke alene med Hensyn til vore Eksportmuligheder, men ogsaa i høj Grad af Hensyn til Forbruget i Indlandet, at det er af Interesse at faa noget saadant gennemført.

I § 1 foreslaas det i Lighed med, hvad jeg nævnte angaaende det andet Lovforslag, at der til Raadighed for Landbrugsministeren stilles et Beløb af indtil 10 000 Kr. til Fremme af Kendskabet til Staldhygiejnens Betydning saavel for Mejeribrug som for Befolkningens Sundhedstilstand. Ligesom i det andet Lovforslag er det en Forudsætning, at der fra anden Side ydes Beløb af samme Størrelse som dem, der ydes af Statskassen.

I § 2 forbydes det til Mejerier og til Mælkekondenseringsfabrikker, der er autoriserede af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 93 af 4. Maj 1927 om Udførsel af Mælkekonserves m. m., at levere Mælk, som indeholder sygeligt Sekret fra Køer med Lidelser i Yver og Patter, saavel som Mælk, der i Farve, Lugt, Smag og Udseende afviger fra den normale. Jeg tænker, at man i de fleste Mejeriers Love har vedtaget saadanne Bestemmelser, men det kniber jo altid at faa alle med, og jeg anser det derfor for rigtigst, at man ved Lov faar fastslaaet, at saadant skal være Tilfældet, naar der ønskes Autorisation.

Til Haandhævelse af dette Forbud kan Landbrugsministeren efter Indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation fastsætte de nødvendige Bestemmelser. Jeg forstaaer herved, at der bliver det nøjeste Samarbejde mellem Mejeriforeningernes Fællesorganisation og Ministeriet ved Gennemførelse af disse Bestemmelser.

Lovforslagets § 3 gaar ud paa, at der ved Bestemmelse i Sundhedsvedtægt kan fastsættes ensartet Dyrlægkontrol med de Besætninger, hvorfra der leveres Mælk til Salg til Forbrug her i Landet.